

Sygn. akt III KZ 54/17

POSTANOWIENIE

Dnia 14 grudnia 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Michał Laskowski

w sprawie **Ł. Ł.**
po rozpoznaniu w Izbie Karnej
w dniu 14 grudnia 2017 r.,
na posiedzeniu
zażalenia skazanego na zarządzenie Sędziego Sądu Okręgowego w G.
z dnia 27 września 2017 r., V WKK [...],
o odmowie przyjęcia kasacji

postanowił:

zaskarżone zarządzenie utrzymać w mocy.

UZASADNIENIE

Zarządzeniem upoważnionego Sędziego Sądu Okręgowego w G. z dnia 27 września 2017 r., V WKK [...], odmówiono przyjęcia kasacji skazanego od wyroku tegoż Sądu z dnia 29 listopada 2016 r., sygn. V Ka [...]. Zarządzenie uzasadniono tym, że skazany wezwany do spełnienia wymogu przymusu adwokacko-radcowskiego we własnym zakresie, braku formalnego w terminie nie usunął.

Na zarządzenie powyższe skazany wniósł zażalenie, w którym zażądał wyznaczenia obrońcy z urzędu, a nadto podniósł szereg zastrzeżeń dotyczących rzetelności działania sędziów orzekających w jego sprawie.

Sąd Najwyższy zważył co następuje.

Zażalenie nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z niekwestionowanym sposobem interpretacji przepisu art. 526 § 2 k.p.k. ustanawia on tzw. przymus adwokacko-radcowski, tj. obowiązek

sporządzenia i podpisania kasacji przez podmiot fachowy (prokuratora, adwokata lub radcę prawnego). Jednocześnie należy zaznaczyć, że kasacja, jako nadzwyczajny środek zaskarżenia może być wniesiona tylko z powodu uchybień określonych w art. 439 k.p.k., bądź innego rażącego naruszenia prawa. Zgodnie zaś z art. 84 § 3 k.p.k., adwokat wyznaczony postępowaniu kasacyjnemu powinien sporządzić i podpisać kasację albo poinformować na piśmie sąd, że nie stwierdził podstaw do tego.

Należy w tym miejscu przypomnieć skazanemu, że w jego sprawie zarządzeniem z dnia 20 marca 2017 r. SSO M. W.-K. zdecydowała o wyznaczeniu skazanemu obrońcy z urzędu w celu sporządzenia i wniesienia kasacji. Jednakże wyznaczony do tej czynności obrońca pismem z dnia 25 kwietnia 2017 r. (k. 536) poinformował Sąd Okręgowy w G., że nie dopatrywał się podstaw do wniesienia kasacji. Zauważyć należy, że treść załączonej do tego pisma opinii obrońcy wskazuje na przeprowadzenie przez obrońcę rzetelnej analizy sprawy.

Wobec takiego stanowiska wyznaczonego obrońcy z urzędu skazanego zarządzeniem z dnia 5 maja 2017 r. poinformowano o możliwości wniesienia kasacji podpisanej przez obrońcę ustanowionego z wyboru w terminie 30 dni, z jednoczesnym pouczeniem, że nieskorzystanie z tego prawa w tym terminie skutkować będzie zakończeniem postępowania w przedmiocie kasacji. Treść postanowienia skazany odebrał osobiście w dniu 26 maja 2017 r., co wynika z elektronicznego potwierdzenia odbioru na k. 554. Następnie w dniu 24 sierpnia wezwano skazanego do uzupełnienia w terminie 7 dni braków osobistej kasacji poprzez jej sporządzenie i podpisanie przez adwokata; wezwanie to skazany odebrał 14 września 2017 r. (k. 39 akt WKK), lecz przedmiotowego braku nie uzupełnił.

Wobec bezskutecznego upływu powyższego terminu i nieusunięcia braku formalnego przymusu adwokackiego przez skazanego we własnym zakresie, zasadnym stało się wydanie zarządzenia o odmowie przyjęcia kasacji. Zauważyć należy nadto, że zgłaszane przez skazanego żądanie wyznaczenia nowego adwokata z urzędu nie zasługiwało na uwzględnienie. Stosownie do utrwalonego orzecznictwa Sądu Najwyższego, niezgodność stanowiska przedstawionego przez wyznaczonego obrońcę z urzędu z oczekiwaniami bądź poglądami skazanego

nie może być podstawą wyznaczenia kolejnego obrońcy. Sąd nie może wyznaczać kolejnych obrońców z urzędu, aż do uzyskania przez stronę oczekiwanego przez niego efektu (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 27 kwietnia 2011 r., III KZ 20/11, LEX nr 811870).

Wobec powyższego orzeczono jak na wstępie.

aw